

zalogi vse šolske spise in potrebščine. Priporočamo ga prav toplo. Le svoji k svojim!

Deželni zbor štajerski. V četrti seji je dež. odbor predložil načrt zakona glede nastavljanja učiteljev na javnih ljudskih in meščanskih šolah.

„Štajerske učiteljske zveze“ odbor v Gradcu je v svoji seji dne 28. grudnia, katere so se tudi slovenski odborniki udeležili, sklenil, da ni za to, da bi v tej zavezi nastal razkol, marveč želi, da bi nemški in slovenski učitelji skupno delovali. Le tisti učitelj Baumgartner, ki je bil svoje dni celo nadzornik slovenskih šol (v slovenjegraškem okraju), bil je za to, da bi se slovensko učiteljsko društvo izključilo iz te zaveze.

Umrl je v Ptujju ravnatelj ondotne šole g. Jakob Ferk. N. v m. p.!

Proslavljen pesnik. Č. g. Anton Hribar, kaplan v Smedniku na Kranjskem, je dobil od naučnega ministra umetniški štipendij v znesku 300 gld. Č. g. A. Hribar je dozdaj večinoma pesnikoval za „Dom in Svet“, kateri izvrstni list s tem nujno priporočamo. Zvesti in marljivi sotrudniki „D. in Sv.“ so tudi naši vrlji tovariši; gg.: E. Gangl, Fr. Jaklič in Ivo Trošt.

Solski muzej slovenskega in istrsko-hrvatskega učiteljstva v Ljubljani. „Soča“ objavlja ves program muzeja ter dostavlja: „Veliko nalogo si je postavilo učiteljstvo; ne dvomimo, da bi se ne posrečil blagi namen „Zaveze“. A delo ne sme biti površno, in zato je treba, da vse slovensko učiteljstvo poseže v delo in ustraja do konca, ker le združene moči utegnejo dati celokupno sliko slovenskega šolstva. Upamo, da naši primorski učitelji do zadnjega storé svojo dolžnost.“ Tako „Soča“. Vse drugače, da prav nasprotno pa piše „Domovina“, ki pravi: V spomin in proslavo jubileja 50letnega vladanja Njegovega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. bi bilo umestno in v prospeh šolstva koristno, ustanoviti v Mariboru „Stalno učilsko razstavo.“ Slov. učiteljstvu in merodajnim krogom na Štajerskem se predlaga stvar v premislek in pogovor v društvenih skupščinah in o slučajnih sklepih objaviti v „Domovini“ in v „Popotniku“. — Čemu neki cepiti moči?! Upamo, da se bodo pravi „Zavezniki“ oklenili Zavezinega muzeja, saj se gre za ime „Zaveze“ in za ime vseslovenskega učiteljstva. Sicer je prav, če se tudi v Mariboru ustanovi „stalna učilska razstava“, a letošnje leto, ko ustanavlja „Zaveza“ — tudi v spomin in proslavo 50letnega vladanja Nj. Vel. cesarja Františka Jožefa I. — muzej vseslovenskega in istrsko-hrvatskega učiteljstva, ni priličen čas za to. Pričakujemo torej, da se ne bo rušila sloga med „Zavezniki“.

Strup bučele proti strupu kače. Neki francoski kemik je nabral strup bučel ter ga vcepil psu, katerega je pičila kača. In na psu se niso pokazali nikaki simptomi zastrupljenja. Le mrzlica ga je nekaj časa tresla. Sicer je ostal zdrav.

Zahvala. Predsedstveni tajnik g. Evgen Lah je podaril učiteljski ročni knjižnici II. mestne deške ljudske šole 16 po številu knjig razne zanimive vsebine, za kar mu bodi tem potem izrečena najtoplejša zahvala.

V Ljubljani, dne 20. prosinca 1898.

Francišek Baktelj,
solski vodja.

Ivan Krulec,
knjižničar.

Listnica uredništva:

„Star samotar“ na Goriskem: Vposlani članek: „Ali znamo učitelji čitati?“ bomo priobčili pri prvi priliki. Zdravi! — V Idrijo: Za to številko je prišlo, žal, prepozno; pride torej prihodnjič. Prijateljski pozdrav Vam in g. jubilantu, kateremu blagovolite izročiti naše najiskre-

Izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stane za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld. Udje „Slovenskega učiteljskega društva“ plačajo na leto 3 gld. naročnine in 1 gld. udnine. — Spisi naj se blagoizvolijo pošiljati odgovornemu uredniku (uredništvu) v Ljubljani, Šubičeve ulice št. 3; naročnino pa prejema g. Francišek Crnagov v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko. — Oznaniila in poslanice se računajo za celo stran 15 gld., pol strani 8 gld., 1/3 strani 5 gld., 1/4 strani 4 gld., 1/5 strani 2 gld.; manjši inserati po 10 kr. petitvrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštne še 3 gld.

Lastnik in založnik: „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“; tisk R. Milčeve tiskarne v Ljubljani.

nejše častitke! — G. J. K. v K.: Prav lepa hvala na poslanem! Vesti iz čeških listov nam posebno ugajajo. Od češkega učiteljstva se moramo učiti slovenski učitelji delavnosti, eneržije, samozavesti in stanovske zavednosti, posebno pa medsebojnega spoštovanja, vzajemnosti in družnosti. Zato bomo prav radi objavljali paberke, katere nam Vi zbirate iz čeških listov. Zivel Vas Bog! — Na Tolminsko: Prihodnjič. Prosimo oglasite se večkrat. Pozdrav! — Somišljeniki, agituje za naš list, kjerkoli se vam nudi prilika! Novim naročnikom postrežemo lahko še z vsemi številkami. Čim večja bo listu gnotna podpora, tem krepkeje bo zagovarjal učiteljske pravice — oziraje se jedino le na učitelja-trpina, da mu pribori tista prava in tisto stalice v socialnem življenju, kakoršno zasluži zbog svojega važnega zvanja.

Listek upravnikov:

Dragi tovariši! Skrbi ima blagajnik „Tovarišev“ — skrbi preobilo, ko je treba zadostovati vsem denarnim zahtevam, pa denarja primanjkuje. Vendar pa moram reči, da dobivam zadoščenja v obilni meri, ko se mojim javnim prošnjam odzivljajo v obilni meri s pošiljanjem naročnine ali pa s pismenim opravičenjem. Berite, tovariši, sledeče pismo:

Mili mi gospod tovariš! Trpka žalost gane mi srce, kadar čitam v „Tovarišu“ „blagajnikov listek“, če pomislim, da sem — žalibog — i jaz med onimi, kateri se pravičnim potom opominjajo k vplačilu naročnine. — Dolžan sem — da dolžan in rad — srčno rad bi se odzval dolžnosti svoji. — Toda pomagati si ne morem. — Službujem sicer že 19. leto in kmalu bom prelomil poludru desetletje v 54 km od železnice oddaljeni ter od vsega sveta pozabljeni občini osilniški. Med tem časom — pa me je Bog obdaril z obilo družinico — (7 „malickov“). Najstareji deček je bil na ljubljanski gimnaziji in ni mogel „naprej“ — pa me je djal ob štiri stotake. Štiriletna deklica hira že poltretje leto v ljubljanski otroški bolnici i. t. d. i. t. d. Plača Vam je pa — znana —

Zbog navedenih — žalostnih razmer Vas prosim potrpljenja! Kakor hitro mi bo le količkaj mogoče, pošal bom par kron za naročnino, konvikt i. t. d. —

Lista mi pa — prosim — ne vstavite; kajti isti mi je jedini tovariš, saj do najbližnjega me loči — 21 km dolgi pot. —

S kolegijalnim pozdravom Vam udani

Francišek Povše,
jednorazročničar.

Osilnica na Kolpi, dne 13. prosinca 1898.

Vi ste se šalili, dragi g. P., da ste moje listke „ganjeni“ prebirali, a jaz moram obstati, da so se mi v resnici oči porosile, ko sem bral Vaš list! — — —

Da, to je mizerija v našem stanu — — — da marsikdo niti strokovnega lista ne more plačevati, ker nima niti za kruh svoji družini!! — In koliko je takih! — In vendar naj bodemo pri vseh družtvih? — To je križ!

Vi pa, dragi g. P., odpustite, da ravnam samovlasno, ko objavljam Vaš list! Zdela se mi pa je to živa potreba, da zve svet, v kakih razmerah živi oni važni faktor, kateremu v roke je izročen najvažnejši del človeške družbe — mladina! In to mladino naj učitelj — v skrbeh zakopan! — poučuje ter jo navdušuje za vse lepo vedno — — jasnih lic! — —

Zares — — biti bi morali bogovi! Vi pa, g. P., ne skrbite za „Tovariša“; kadar morete, že še poravnate tisto malenkost. Bog daj Vam in nam vsem kmalu izboljšanja!

Pozdravlja Vas in vse svoje sodruge blagajnik „Tovariša“.

Barje, dne 25. prosinca 1898.

Današnji številki so priložni čeki poštne hranilnice istim tovarišem, ki nimajo naročnine predplačane.

<p>V založništvu podpisane tiskarne so izišle in se dobivajo po 50 kr. knjiga:</p>	
<p>Pripovedke </p>	
<p>iz avstrijske zgodovine</p>	
<p>Nabral in priredil</p>	
<p>Jakob Dimnik učitelj v Ljubljani.</p>	
<p>Tiskarna R. Milc.</p>	

<p>Slovensko učiteljsko društvo * je izdalo in založilo te-le knjige:</p>	
Komensky - Ravnikar:	
„Didaktika“	50 kr.
Dimnik: „Domoznanstvo v ljudski soli“	50 .
„Učiteljski večeri“	20 .
Ciperle: „Narodna vzgoja“	30 .
<p>Vse te knjige se dobivajo pri upravnistvu našega lista; pri uredništvu se pa dobiva:</p>	
Dimnik: „Domača vzgoja“	1 gld.

Ne zabite „Učiteljskega konvikta“!